

Komentar Evandjelja: Sveta Obitelj

Evandjelje i komentar
svetkovine Svete Obitelji (ciklus
B).

Evandjelje Lk 2,22-40

Kad se zatim po Mojsijevu Zakonu
navršiše dani njihova čišćenja,
poniješe ga u Jeruzalem da ga
prikažu Gospodinu – kao što piše u
Zakonu Gospodnjem: Svako muško
prvorođenče neka se posveti
Gospodinu! – i da prinesu žrtvu kako
je rečeno u Zakonu Gospodnjem:
dvije grlice ili dva golubića.

Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobožan, iščekivaše Utjehu Izraelovu i Duh Sveti bijaše na njemu. Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrti dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega. Ponukan od Duha, dođe u Hram. I kad roditelji uniješe dijete Isusa da obave što o njemu propisuje Zakon, primi ga on u naručje, blagoslovi Boga i reče:

»Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru! Ta vidješe oči moje spasenje tvoje, koje si pripravio pred licem svih naroda: svjetlost na prosvjetljenje naroda, slavu puka svoga izraelskoga.«

Otac njegov i majka divili se što se to o njemu govori. Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, majci njegovoj: »Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan – a i tebi će samoj

mač probosti dušu – da se razotkriju namisli mnogih srdaca!«

A bijaše neka proročica Ana, kći Penuelova, iz plemena Ašerova, žena veoma odmakla u godinama. Nakon djevojaštva živjela je s mužem sedam godina, a sama kao udovica do osamdeset i četvrte. Nije napuštala Hrama, nego je postovima i molitvama danju i noću služila Bogu. Upravo u taj čas nadođe. Hvalila je Boga i svima koji iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o djetetu. Kad obaviše sve po Zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret. A dijete je raslo, jačalo i napunjalo se mudrošću i milost je Božja bila na njemu.

Komentar

Razne scene iz Isusova djetinjstva koje je sastavio sveti Luka čine

Evandjelje o svetkovini Svete obitelji ove godine. U tim se odlomcima čini da odjekuju sjećanja Djevice Marije. Kad je Isus bio tek novorođenče i dani ritualnog pročišćenja majke završili, pošli su predstaviti Dijete u Hram. Marija i Josip trebali su platiti Isusovu otkupninu za prvorođenog sina i prinoseći ritualnu žrtvu čišćenja za majku. Sveta Obitelj je siromašna i zato ima dvije grlice.

Pripovijest je uokvirena u okvir jeruzalemskog hrama, u koji je Sveta Obitelj pobožno išla, kako nešto kasnije spominje sam Luka (usp. Lk 2,41). Barem dva od tih putovanja u Jeruzalem i Hram zacijelo su se posebno urezala u sjećanje Svete Obitelji: mjesto predstavljanja i kada su Marija i Josip izgubili dvanaestogodišnje Dijete.

U današnjoj epizodi ističe se prisutnost proročice Ane koja je u tom trenutku slavila Boga i govorila

o njegovom pobožnom narodu koji je čekao otkupljenje. Također naglašava radosnu pjesmu Šimuna i njegova važna predviđanja o Djetetu, koje će svijetu biti znak proturječnosti, i o Djevici, čija će čista duša biti pribijena mačem.

Dan Isusova predstavljanja bio je stoga okupan svjetlom radosti i boli. U određenom je smislu sjena budućeg križa unaprijed projicirana na srca Marije i Josipa; iako su također nazirali pashalno svjetlo spasenja i pjevale su ga i širile žene i muškarci Božji.

U cijeloj sceni Sveta Obitelj pojavljuje se kao uzor kreposti i uobičajenog obiteljskog života. S jedne strane, Luka do tri puta ističe da su sve činili „po zakonu Gospodnjem“. Ovaj izraz naglašava pobožnu poslušnost Svete Obitelji prema zakonskim odredbama. Sveta Obitelj također je otišla u Betlehem kako bi se

registrirala, izražavajući svoju poslušnost civilnoj vlasti. Oni su pouke poniznosti i poslušnosti kako bismo s naše strane ispunili ono što utvrđuje nadležna i legitimna vlast, kako vjerska, tako i građanska.

Tada Luka u kratkom sažetku govori što može biti vrlo tipično sjećanje roditelja koji s radošću i čuđenjem gledaju kako dijete brzo raste i sazrijeva. Sve bi u Isusovom djetinjstvu i u životu Svete Obitelji teklo jednostavno i prirodno. Njihov vjerni način ispunjavanja Božjeg zakona kad bi išli u Hram također će se odraziti u cijelom njihovom uobičajenom životu, u njihovom ophođenju s drugima, u njihovom načinu rada i odmora, pa čak i u njihovom vanjskom držanju.

"Isus, koji raste i živi kao jedan od nas, otkriva nam da ljudsko postojanje, obično i svakodnevno djelo ima božansko značenje", rekao

je sveti Josemaría. Bez obzira koliko smo razmatrali ove istine, uvijek moramo biti ispunjeni strahopoštovanjem dok razmišljamo o trideset godina šutnje, koje čine glavni dio Isusova prolaska među njegovim bližnjima. Godine sjene, ali nama jasne kao sunčeva svjetlost. Bolje, sjaj koji osvjetljava naše dane i daje im autentičnu projekciju, jer smo mi obični kršćani, koji vodimo običan život, jednak životu toliko milijuna ljudi na najrazličitijim mjestima na svijetu “[1].

[1] Sveti Josemaría, Susret s Kristom, 14.

Pablo M. Edo // Chubutino -
Shutterstock

hr-hr/gospel/evangelio-domingo-
sagrada-familia/ (1.04.2026.)